Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris (Danske Klassikere)

Citation: Claussen, Sophus: ”Antonius i Paris”, i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 65. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218344651792/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

merne af *La Justices* og *Le Radicals* Redaktioner kommer her i trætte Stunder for at hvile ud. Og en hel skrivende Ungdom i pæne Klæder og med anarkistiske Principer kommer her for at se hinanden og tale om Kunst og Literatur. Det er Forfattere, Poeter, Musikere, Anarkismens Girondiner. Man maa ikke i Danmark tro, at de har været Dusbrødre med Ravachol. I Paris findes for Øjeblikket henved 150 Tidsskrifter for de unge; og de allerfleste Skribenter, som tager Del i denne uhyre, literære Bevægelse, Symbolister, Naturalister, Eklektikere, troende og Fornægtere, er anarkistisk sindede. En begejstret og videnskabelig Anarkisme, som pletter sine Fingre med Blæk i Stedet for med Blod, og hvis Tilhængere kan mødes i den smukke Kafé Gutenberg, uden at Madame Malaquin skælver for sine Vægge og Vinduer.»

Saaledes talte min Ven, mens jeg tænkte paa perlegraa Handsker og over alt i Trængslen indbildte mig at skimte et Par mørke, langfrynsede Øjenvipper.

Klokken var mellem to og tre, da min Landsmand og jeg endelig traadte ind i Kaféen paa Bulevard Poissonnière.

III.

(Dagbogen fortsat – Tirsdag Aften)

... Madame Malaquin har to Sønner, en stor og stærk, som ikke nærer nogen Lidenskab for Literaturen, og en lille og svag, der gaar med Krykker, er fin og klar af Aand, og hvis kønne Ansigt med det rødblonde Haar, de blaa Øjne har det stilfærdige Udtryk af øm Fanatisme, som tyder paa, at han i Beskæftigelsen med aandelige Ting har fundet den Fred, der overgaar al Forstand.

Han præsenterer os for to mørkhaarede Franskmænd:

»Hr. *Herlé*, Komponist. Hr. *Alphandery*, Sekretær ved *La Rampe*, en Forening for Opførelse af Skuespil.»

De to Herrer er i Alderen mellem femogtyve og tredive, og vi faar at vide, at Komponisten skriver Musik til en Pantomime af Malaquin, mens Hr. Alphandery er Hr. M.'s Medarbejder ved et politisk Stykke.

Vi sætter os alle fem, slaar Benene over Kors, og hvem der vil rul-